

Delovanje specializiranih preiskovalnih skupin kot (nov) izziv pri preiskovanju gospodarske kriminalitete

Tatjana Bobnar¹

Usklajeno so/delovanje pristojnih državnih organov in institucij pri obravnavi gospodarske kriminalitete in korupcije, skupne prioritete, motivirani in strokovno usposobljeni preiskovalci, ki so sposobni opravljati svoje naloge v multidisciplinarni specializirani preiskovalni skupini, je pravi način za omejevanje tovrstne kriminalitete in pomeni učinkovit korak naprej h krepitvi pravne države in zaupanja ljudi v pravo. Bistveno je, da se zaradi nemotenege dela specializirane preiskovalne skupine določi, da člani preiskovalne skupine in predstojniki pristojnih državnih organov prednostno opravljajo naloge iz načrta dela specializirane preiskovalne skupine. V posameznih najzahtevnejših zadevah gospodarske kriminalitete in korupcije multidisciplinarno delovanje specializiranih preiskovalnih skupin zagotavlja hitrejše, celovitejše in bolj usklajeno obravnavanje zadev. Tako na enem mestu združimo pravno znanje in izkušnje državnega tožilca, znanje kriminalistične taktike, tehnike in metodike ter znanje strokovnjakov iz drugih državnih organov in institucij, obenem pa tako poteka zelo koristna in nujno potrebna izmenjava znanja in izkušenj med sodelujočimi v timu.

Ključne besede: specializirane preiskovalne skupine, multidisciplinarni timi, gospodarska kriminaliteta, korupcija, preiskovanje

UDK: 343.1

1 Uvod

Zagotovo gospodarska in javnofinančna kriminaliteta ter korupcija ne predstavljajo samo varnostnega in kazensko-pravnega problema, ampak ogrožajo samo bistvo delovanja pravne države in transparentnih tržnih mehanizmov. Neuspeh države pri učinkovitem omejevanju take kriminalitete in korupcije pomeni izgubo razvojnih potencialov in neposredno ogroža mednarodno konkurenčnost države ter njen gospodarsko-družbeni razvoj, obenem pa negativno vpliva na socialno enakost in zakonito delovanje demokratičnih institucij. Tako smo zapisali tudi v uvodnih poglavjih k predlogu sprememb Zakona o policiji ob ustanavljanju Nacionalnega preiskovalnega urada (v nadaljnjem besedilu: NPU) (Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o policiji, 2009).

Policija zadnjih nekaj let že prednostno obravnava zadeve gospodarske kriminalitete, kar je bilo posebej poudarjeno tudi ob ustanovitvi NPU, ki je s kakovostno obravnavo zadev v letih 2010, 2011 in 2012 zagotovo upravičil svoj nastanek glede na pobudo policije za spremembo Zakona o kazenskem

postopku (ZKP-J, 2009) v letu 2009 in pobudo Ministrstva za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: MNZ) ter policije za sprejetje strategije za obravnavo gospodarske kriminalitete v letu 2012.

Leta 2009 smo v policiji v delovni skupini za ustanovitev NPU opravili temeljito analizo dela kriminalistične policije na državni in regionalni ravni. Analiza stanja je pokazala pomanjkljivosti, za katere smo ocenili, da so vplivale na učinkovitost dela policije pri preiskovanju gospodarske kriminalitete, korupcije in drugih hujših oblik kaznivih dejanj. Neustrezna zakonodaja je bila zagotovo ena od teh pomanjkljivosti (ni bilo ustrezne zakonske oziroma podzakonske podlage za multidisciplinarno preiskovanje gospodarske in organizirane kriminalitete).

Multidisciplinarnost dela že po teoriji pomeni sintezo dveh ali več disciplin, črpanje ustreznih spoznanj in znanj iz različnih disciplin in njihovo povezovanje v novo celoto ter praktično uporabo teh spoznanj in znanj v metodah in tehnikah (Žontar, 2009). Člani multidisciplinarnih skupin ali timov morajo obdržati svojo osebno in individualno odgovornost, delo pa si delijo tako, da vsak s svojim delom prispeva kar največ in zagotovi, da se skupaj dosežejo skupni cilji. Multidisciplinarni tim je skupina ljudi, navadno različnih

¹ Tatjana Bobnar, magistrica znanosti, namestnica generalnega direktorja Policije, Generalna policijska uprava, Štefanova 2, Ljubljana, Slovenija.

poklicev in dejavnosti, ki se medsebojno povežejo, da bi pripevali k skupnemu cilju, cilj pa je učinkovitejše delo – multidisciplinarni pristop k projektom zagotavlja večjo kakovost izvedbe in racionalno uporabo sredstev (Žontar, 2009). V literaturi o multidisciplinarnih timih beremo, da morajo tim sestavljati ljudje, ki se zavedajo pomena ustvarjalnega razmišljanja in so se pripravljene pridružiti multidisciplinarnemu učenju ter raziskovati neznana področja. Neznanje na drugih področjih predstavlja zanje nov izziv za razmišljanje in odkrivanje svojih zamisli pri problemu (Žontar, 2009). O vsem naštetem smo razmišljali, ko smo ugotavljali pomanjkljivosti pri preiskovanju gospodarske kriminalitete in korupcije.

2 Teoretična izhodišča

Kratek pogled v zgodovino zakonske ureditve multidisciplinarnega pristopa in delovanja specializiranih preiskovalnih skupin (v nadaljnjem besedilu: SPS) v ZKP-J (2009) v leto 2009 pokaže, ko smo na MNZ oziroma v policiji ocenili, da odkrivanje zahtevnejših oblik kaznivih dejanj, predvsem organizirane oziroma gospodarske kriminalitete in korupcije, pa tudi pregon storilcev takih dejanj zahteva multidisciplinaren pristop in znanje z različnih področij. V okviru ustanavljanja NPU smo v delovni podskupini, katere vodja sem bila, pripravili predlog strukturnih sprememb 160.a člena ZKP², ki jih je pozneje zakonodajalec tudi sprejel. Sprememba omogoča, da lahko državni tožilec usmerja skupno delovanje državnih organov in institucije s področja davkov, carin, finančnega poslovanja, vrednostnih papirjev, varstva konkurence, preprečevanja pranja denarja, korupcije in prepovedanih drog brez pisne odredbe o ustanovitvi specializiranih preiskovalnih skupin – gre torej za manj zapletene zadeve, kjer začetni dogovor o daljšem usmerjenem delovanju navedenih organov ni potreben. Če pa vodja tožilstva ali tožilec oceni, da gre za bolj zapleteno zadevo, ki terja daljše in usmerjeno delovanje več navedenih organov, lahko ustanovi specializirano preiskovalno skupino, ki jo tudi vodi, vanjo pa so vključeni predstavniki policije ter predstavniki drugih pristojnih državnih organov in institucij. ZKP (2012) predvideva tudi operativnega vodjo skupine, ki jo sicer usmerja državni tožilec skladno z ZKP (2012) ter Uredbo o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih pristojnih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin (2010; v nadaljnjem besedilu: uredba), ki je bila sprejeta leta 2010 na podlagi sprememb ZKP (2012).³

² Avtorji omenjenega predloga smo bili mag. Goran Klemenčič, mag. Dušan Florjančič in mag. Tatjana Bobnar.

³ Glej 160.a člen Zakona o kazenskem postopku (2012) in 24. do 29. člen Uredbe o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih

Postavi se seveda vprašanje, ali je bilo to sploh potrebno, ko pa so preiskovalci skupaj z državnimi tožilci do tedaj že uspešno delovali in preiskovali v t. i. ad hoc delovnih skupinah, in sicer še pred uvedbo SPS. Pritrdilni odgovor je ponudila praksa, saj so prav preiskovalci želeli nekaj več – želeli so zlasti zavezo vseh pri preiskavi kompleksnejših zadev vpletenih institucij, zlasti njihovih predstojnikov, za skupno delovanje in skupno prednostno obravnavo neke zadeve ali primera. Na začetku je in morda še vedno obstaja »odpor« pred pripravo potrebne pisne odredbe za ustanovitev SPS, pred izdelavo načrta dela, kar vse lahko spremlja še pomislek, da noben zakon ali na njegovi podlagi sprejet podzakonski akt ne more izboljšati sodelovanja med pristojnimi državnimi organi in da za dobro delo nekaj takega v zakonu ne potrebujemo. Pa je res tako? Praksa je namreč jasno sporočala, da je kljub vsem dobrim mislim in namenom vseh pristojnih, tudi politikov, glede pomembnosti preiskovanja gospodarske kriminalitete in korupcije še vedno potrebna ustrezna zakonska podlaga in zaveza, s katero naj bi bilo multidisciplinarno sodelovanje bolj urejeno in usklajeno ter zlasti hitreje (predkazenski postopki naj bi prav zaradi neusklajenosti in različnih prioritiet pri obravnavanju gospodarske kriminalitete potekali predolgo).

Morda se sliši nenavadno, a kot soavtorica te ideje sem izhajala iz preprečevanja in obravnave nasilja v družini. Zakaj? Tudi pri nasilju v družini gre za zelo kompleksen družbeni pojav, pri katerem je deviantno ravnanje lahko dolgo časa prikrito in skrito znotraj zaprtega kroga udeleženi, pri čemer veliko državnih organov in institucij dobiva signale o tem, da je nekaj narobe, vendar jim za sistemsko ukrepanje manjkajo delčki mozaika za celotno sliko, predvsem pa jim manjkajo pristojnosti in usklajenost delovanja. O problematiki nasilja v družini se je in se še veliko govori – in prav je tako, med drugim tudi o neučinkovitosti državnih organov pri preiskovanju in preprečevanju nasilja v družini, zato je bilo sprejetje zakona o preprečevanju nasilja v družini in tudi ustreznih podzakonskih aktov z zavezujočim ravnanjem pristojnih nujno – vse s ciljem povečati usklajenost in učinkovitost delovanja pri obravnavi nasilja v družini in zaščititi žrtve. Stvari so se začele obračati na bolje.

Če se vrnemo k delovanju SPS, ugotovimo, da uredba, sprejeta na podlagi ZKP-J (2009), določa, da vodja državnega tožilstva ustanovi specializirano preiskovalno skupino s pisno odredbo po uradni dolžnosti (praviloma na predlog pristojnega državnega tožilca) ali na pisno pobudo policije. Ko vodja državnega tožilstva pobudo sprejme, obvesti pred-

pristojnih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin (2010).

stojnike tistih organov in institucij iz 160.a člena ZKP (2012), katerih predstavniki naj bi v skupini sodelovali. Pri pozitivni odločitvi vodja državnega tožilstva navedenemu obvestilu priloži tudi osnutek pisne odredbe, s katero bo skupino ustanovil, predstojniki organov, katerih predstavniki naj bi v skupini sodelovali, pa morajo soglasje (z osebnimi in komunikacijskimi podatki sodelujočih) ali zavrnitev sporočiti v treh dneh. Pomembna je določba, da mora ob morebitni zavrnitvi sodelovanja predstojnik državnega organa obvestiti ministra, pristojnega za zadevno področje, državni tožilec pa vodjo državnega tožilstva, generalnega državnega tožilca in ministra, pristojnega za pravosodje. Minister, pristojen za pravosodje, lahko predlaga, da o zakonitosti posega v izvirne pristojnosti državnega organa ali institucije odloči vlada.

Pisna odredba o ustanovitvi skupine določi njen namen, sodelujoče pristojne državne organe in institucije po 160.a členu ZKP (2012), naloge, vodjo, operativnega vodjo in njune naloge, člane skupine, njihove naloge in pristojnost ter način in obdobje delovanja SPS. Varna izmenjava podatkov med člani specializirane preiskovalne skupine je za nemoteno delo skupine bistvena. SPS deluje na podlagi načrta dela, ki ga na predlog operativnega vodje sprejme vodja skupine in ki se sproti dopolnjuje glede na ugotovljena dejstva in operativno problematiko.

Bistveno je, da se zaradi nemotenega dela SPS določi, da so člani preiskovalne skupine in predstojniki pristojnih državnih organov prednostno zavezani reševanju nalog iz načrta dela specializirane preiskovalne skupine. Uredba določa tudi obveznost pomoči specializirani preiskovalni skupini za organe, ki v njej sodelujejo in tudi za druge pristojne organe in institucije (druga državna tožilstva, druge enote Policije, drugi organi) v okviru njihovih pristojnosti in potreb skupine.

Ker specializirano preiskovalno skupino vodi državni tožilec, je določeno, da mu je treba predložiti vse zbrane podatke in dokumentacijo, ki postanejo del državnotožilskega spisa. Po njegovi odredbi se podatki sporočijo tudi policistu, ki je operativni vodja, kar omogoča sestavo popolne in kakovostne ovadbe ali poročila o zadevi.

Da določila uredbe vendarle ne bi ostale mrtva črka na papirju in da bi bila kar najbolj operativna, je bila v okviru strategije za obvladovanje gospodarske kriminalitete ustanovljena medresorska delovna skupina, ki je med drugim pristojna tudi za spremljanje izvajanja uredbe.

3 Tako torej določajo delovanje specializirane preiskovalne skupine predpisi. Kaj pa se dogaja v praksi?⁴

Prva specializirana preiskovalna skupina je bila po večkratnih pobudah, ki jih je v letu 2010 dala policija, ustanovljena maja 2011. Najprej je bilo zaznati pomanjkanje interesa za ustanavljanje SPS, zlasti pri predstojnikih posameznih državnih organov zaradi strahu, da takšno delovanje udeleženi oziroma članom SPS prinaša dodatno obremenitev in administrativno delo. Praksa delovanja prve SPS pa je pokazala prav nasprotno – s takim načinom dela se naloga opravi učinkoviteje, hitreje, prav tako se naloge med posameznimi organi zaradi istega cilja usklajujejo manj birokratsko (Deželak, 2012). Z ustanovitvijo prve SPS smo dosegli, da sta na zadevi skupaj hkrati delala kriminalist in davčni inšpektor. Ne smemo pozabiti, da so člani skupine kot strokovnjaki s svojega področja v pomoč državnemu tožilcu tudi po predkazenskem postopku pri pripravi akta za sprožitev kazenskega postopka.

V praksi se lahko pojavijo težave pri zagotavljanju strokovnih in visoko motiviranih članov, kajti tovrstno delo poleg drugih delovnih obveznosti prinaša obveznosti in zahteve po bolj usmerjeni preiskavi, bolj usklajenem delovanju preiskovalcev, hitrejšem delovanju (Deželak, 2012).

Ampak, ali ni prav to ključ do uspeha?

Ker gre pri delovanju SPS za zahtevne zadeve in zahtevna kazniva dejanja, je delo preiskovalcev organizirano tako, da se ta obravnavajo prednostno, kar je nujno in za uspešnost preiskave zelo pomembno dejstvo. Tega se morajo najprej zavedati zlasti predstojniki državnih organov in institucij, sodelujočih znotraj SPS! Izkušnje sodelujočih v SPS kažejo, da je vlaganje raznih pobud za pridobitev odredb za izvedbo preiskovalnih dejanj pred pristojnimi sodišči veliko hitrejše, saj so akti, ki jih pripravijo kriminalisti, predhodno že usklajeni znotraj SPS z državnim tožilcem, zaradi česar ni več potrebe po njihovem naknadnem dopolnjevanju (Deželak, 2012).

Tožilec z ustanovitvijo SPS prevzame vlogo vodje skupine in skupino dejansko vodi skupaj z operativnim vodjo ter je za njeno delo kot dominus litis tudi odgovoren, zato je pri konkretni zadevi zelo dejaven – stalno usmerja in oblikuje delo skupine. Operativni vodja, ki je praviloma policist ali kriminalist, skrbi za potek policijskih nalog kriminalistične policije, usklajevanje dela z državnim tožilcem, hiter pretok

⁴ Razprava v tem poglavju temelji tudi na podlagi prispevkov praktikov (Deželak in drugi) na izobraževanju – obravnava primerov (angl. *case study*) o delovanju specializiranih preiskovalnih skupin. Tacen, 2013.

informacij med člani skupine, organiziranje vodenja preiskave in njeno operativno izvedbo. Tako je delo skupine usmerjeno in usklajeno v vsaki fazi preiskave ali obravnave primera. »Vrtičkarstvo« posameznih strokovnjakov ni zaželeno in pri pravilni usklajenosti tudi ni mogoče. Državni tožilci lahko v predkazenskem postopku usmerjajo delo policije in drugih organov ter sprejemajo potrebne odločitve, če so seznanjeni z vsemi pomembnimi dejstvi o preiskovani zadevi, tj. s celotnim spisom. Delo, organizirano v taki specializirani preiskovalni skupini, pa to, kakor zatrjujejo praktiki, nedvomno omogoča (Deželak, 2012). Pomembno vlogo ima pri tem gotovo prav operativni vodja.

V praksi sicer prihaja do primerov, ko član SPS pridobi od državnega tožilca, ki vodi skupino, navodila, ki se razlikujejo od navodil, ki jih ta član prejme od svojega nadrejenega, kar ga postavlja v zelo neprijeten položaj – po eni strani je zavezan k odgovornosti do skupine, po drugi strani pa trči ob načelo poslušnosti do nadrejenega. V takih primerih je dobro, da se posvetuje znotraj SPS in preostale člane SPS o tem obvesti, kar vodi skupine omogoča ustrezen odziv v takih situacijah (Jeseničnik, 2013).

Strinjamo se lahko s praktiki, ki menijo, da ustanovitev SPS v prvi vrsti državnemu tožilcu omogoča, da v vsakem trenutku razpolaga s strokovnjakom s posameznega področja – davkov, carine, vrednostnih papirjev, varstva konkurence, preprečevanja pranja denarja, korupcije (Deželak, 2012), vsem preostalim članom SPS pa omogoča, da kot strokovnjaki z različnih področij usklajeno sodelujejo pri preiskavi zadeve v celotnem predkazenskem postopku. Pomembno je, da člani skupine kljub imenovanju v skupino in delu v skupini obdržijo vsa svoja izvorna pooblastila, dodeljena s področnimi zakoni, in jih med preiskavo tudi izvajajo. Izjemnega pomena za uspešno delo je seveda tudi vzpostavitev sodelovanja in zaupanja med člani skupine.

Tudi informacije, ki smo jih o delovanju SPS pridobili od predstojnikov državnih organov, katerih člani so sodelovali ali še sodelujejo v SPS, so izključno pozitivne.

4 Izhodišča za nadaljnje delo

V posameznih najzahtevnejših zadevah gospodarske kriminalitete in korupcije se z multidisciplinarnim delom v SPS zagotovi celovita in usklajena obravnava zadeve. Tako na enem mestu združimo pravno znanje in izkušnje državnega tožilca, znanje kriminalistične taktike, tehnike in metodike ter znanje strokovnjakov iz drugih državnih organov in institucij.

Pri obravnavi primera (angl. *case study*) delovanja SPS na izobraževanju in usposabljanju državnih tožilcev in krimina-

listov ter drugih strokovnjakov so predavatelji na Policijski akademiji januarja 2013 predstavili delo in poudarili, da smo pri obravnavi gospodarske kriminalitete in korupcije tudi s spremembo zakonodaje naredili velik korak naprej, in sicer z:

- »bolj usklajenim delovanjem vseh pristojnih državnih organov in institucij, sodelujočih pri preiskavi kompleksnejših kaznivih dejanj zoper gospodarstvo,
- hitrejšim delovanjem in predvsem hitrejšim potekom celotnega postopka zbiranja obvestil ter izvajanja drugih ukrepov in preiskovalnih dejanj,
- skrajšanjem predkazenskega postopka,
- koncentracijo znanja vseh sodelujočih,
- bolj zavezujočim ravnanjem predstojnikov sodelujočih državnih organov« (Bobnar, 2013: 38).

Široka paleta vseh znanj in izkušenj, ki jih imajo člani specializirane preiskovalne skupine vsak s svojega delovnega področja, ter konstruktivna izmenjava mnenj med člani pripeljejo do hitrega in kakovostnega dela specializirane preiskovalne skupine ter do uspešnega obvladovanja gospodarske kriminalitete s strani države. Pri delu v SPS se med drugim vzpostavi tudi zelo dragocen prenos znanja med člani, znanje se pridobiva s konkretnim delom na konkretni zadevi. Narava dela namreč zahteva, da se člani SPS med konkretno obravnavo primera seznanijo tudi z načinom dela članov iz drugih državnih organov in institucij, kar še dodatno obogati njihovo znanje. Delo v taki skupini lahko, po mnenju sodelujočih v SPS, ocenjujemo kot projekt (brezplačnega) dodatnega, še kako potrebnega specializiranega usposabljanja vseh članov, ki steče sam od sebe med delom (Deželak, 2012). Tega bi se navsezadnje morali bolj zavedati tudi predstojniki državnih organov in institucij, ki imenujejo člane v skupine, oziroma jim je to treba tako tudi predstaviti. Člani izkušnje prenesejo v delovno sredino, od koder prihajajo. Zaradi usmerjenosti k istemu cilju se med njimi vzpostavijo posebni pristni odnosi, ki so dolgoročno nedvomno podlaga za uspešno sodelovanje med različnimi organi in institucijami.

Pri nadaljnjem delu je, kakor ugotavljajo predstavniki kriminalistične policije, gotovo izziv premagati logistične težave pri zagotavljanju skupnih delovnih prostorov (Koroš, 2012). Temu smo namenili posebno pozornost tudi pri ustanavljanju NPU. V tujini imenujejo tak način dela, ko v skupnem prostoru fizično delujejo vsi člani SPS, »one stop office«, in tako tudi delajo (Deželak, 2012). Žal pri nas takih primernih prostorov skorajda nimamo. Nujno je, da je tak prostor primeren za daljše »pisarniško« delo za vsaj 5 do 6 oseb z vsemi ustreznimi delovnimi pogoji. Pri tem predstavlja problematika dostopa do evidenc podatkov posameznih članov SPS poseben izziv za nadaljnji razvoj multidisciplinarnega delovanja.

Delo v multidisciplinarni skupini lahko včasih rodi tudi hude frustracije ali pa celo škoduje ciljem in nalogam (Žontar,

2009). Zakaj bi torej hoteli svoje delo opravljati skupinsko? Ker so timi v korist krepitvi pravne države – pod tem pojmom razumemo tudi zaupanje v pravo, ki se povečuje z našo učinkovitostjo, in ker so timi oziroma SPS v prid strokovnjakom samim. Ne smejo pa seveda postati poligon za merjenje moči med posameznim poklici, saj strokovnjaki vstopajo v SPS z različnimi zakonskimi pristojnostmi in poklicnim prestižem. Sodelovalnost in zaupanje med posamezniki v skupini sta ključnega pomena in pomembna pogoja, da se lahko ustvari močna multidisciplinarna in heterogena skupina, kar pa je temelj, da se iz dobrih idej porajajo inovacije (Turk, 2010). Vendar pa multidisciplinarno sodelovanje ni vedno uspešno, saj skupino vendarle sestavljajo ljudje, ki se zaradi svojega značaja in vedenja ne morejo vedno razumeti med seboj, težave pri sodelovanju imajo lahko zaradi različnih interesov, lastnega egoizma ali škodoželjnosti (Turk, 2010). Vse to zavira timsko ustvarjalnost in privede do slabih rezultatov in neuspeha. Težko je predpisati ali določiti, kakšen je psihološki profil idealnega člana multidisciplinarne ali specializirane preiskovalne skupine. Dejstvo pa je, da bo takšna skupina pri svojem delu ustvarjalna in uspešna, če so člani skupine pravi za delo, ko vsak posameznik gleda na obravnavani problem s svojega zornega kota glede na svoje znanje in izkušnje in vse zaradi doseganja cilja, ki poleg največkrat odličnih rezultatov zagotavlja tudi užitek ob delu (Turk, 2010).

Veliko tovrstnih delovnih užitkov želim vsem, ki sodelujejo ali pa še bodo sodelovali v specializiranih preiskovalnih skupinah, ki so pri zahtevnejših kaznivih dejanjih zoper gospodarstvo gotovo pravi pristop države in njen ustrezni odgovor na tovrstno kriminaliteto.

Literatura

1. Bobnar, T. (2013). Specializirane preiskovalne skupine – učinkovitejši način preiskovanja določenih zahtevnih kaznivih dejanj gospodarske kriminalitete in korupcije. *Varnost*, 61(1), 38.
2. Deželak, M. (2012). Specializirane preiskovalne skupine v praksi. *Pravna praksa*, 31(14), 15–17.
3. Jeseničnik, J. (2013). Tožilski pogled na specializirane preiskovalne skupine. *Varnost*, 61(1), 39–41.
4. Koroš, S. (2012). *Specializirane preiskovalne skupine – pripomoček za delo (dokument št. 024-163/2012/36 (22-11), 31. 12. 2012)*, Ljubljana: MNZ, Policija.
5. *Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o policiji* (EVA: 2009-1711-0011), št.: 007-319/2009/10 z dne 18. 11. 2009.
6. Turk, T. (2010). S kreativnim razmišljanjem do inoviranja. V *Znanje: teorija in praksa: zbornik 7. festivala raziskovanja ekonomije in managementa* (str. 623–625). Koper: Fakulteta za management.
7. Uredba o sodelovanju državnega tožilstva, policije in drugih pristojnih državnih organov in institucij pri odkrivanju in pregonu storilcev kaznivih dejanj ter delovanju specializiranih in skupnih preiskovalnih skupin. (2010). *Uradni list RS*, (84/10).
8. Zakon o kazenskem postopku (ZKP-I). (2009). *Uradni list RS*, (77/09).
9. Zakon o kazenskem postopku (ZKP-UPB 8). (2012). *Uradni list RS*, (32/12).
10. Žontar, M. (2009). *Multidisciplinarni pristop in medinstitucionalno sodelovanje pri obravnavi zasvojenosti* (Magistrsko delo). Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.

Operation of Specialized Investigation Teams as a (new) Challenge in the Investigation of Economic Crime

Tatjana Bobnar, LL M, Deputy Director General of the Police, General Police Directorate, Štefanova 2, Ljubljana, Slovenia.

Coordinated (co)operation of competent state bodies and institutions in dealing with economic crime and corruption, joint priorities, motivated and skilled investigators (who are able to perform their tasks within a specialized multidisciplinary investigation team), represent effective ways for restricting this type of crime with greater efficiency. Besides, it is a step forward in strengthening the rule of law and people's confidence in law. In order to ensure the smooth and undisturbed operations of specialized investigation teams, it is of utmost importance that members of the investigation team and heads of competent state bodies assign top priority to solving tasks related to work of the specialized investigation team. In the most demanding cases of economic crime and corruption, the multidisciplinary approach in the form of specialized investigation teams ensures that a case is dealt with in a quick, complex and coordinated manner. The legal expertise and experiences of the state prosecutor, as well as the knowledge of criminal investigation tactics, forensic sciences and methodology, and the knowledge of experts from other state bodies and institutions are thus joined in one place. At the same time, the specialized investigation team provides for the useful and necessary exchange of knowledge and experiences between participants of the team.

Keywords: specialized investigation teams, multidisciplinary teams, economic crime, corruption, investigation

UDC: 343.1